

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelenik:

Hetenként egyszer, Kedden.

Szerkesztői Iroda

Kiadó-hivatal,

ahová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók, templom-utca 548. sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egész évre 4 ft., fél évre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton,

felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

hasábos gármondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszerinél 5 kr.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

A nyilttérben a háromhasábos gármondsor beíratási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

321/1865

Nyíri járás III-dik kerület szolgabírójától.

A kálmándi plebániáról, f. é. october 6-án cselédül befogadott, sváb-béltéki születésű Hartman Vendel, mintegy 20 éves több ruhadarabokkal előlegesen ellátott fiu, november 1-ső napján délután megszökve, feltalálhatásra köröztetik.

Személyes leírása: Vastag zömök termetű, szőke képű; ritka csepű színű haja, igen ritka haja közül fején kilátszó ótvar maradványokkal. Beszél: svábul és magyarul, de mind a két nyelven mogoivva kifejtésű.

Ruházatja: a rajta lévő ing s gatyá, fehér rekli. (daróc) nagy lapos sárga gombokkal; fekete báránnyal kucsma, csizma — ez mind új — elvitt magával azokon kívül: egy inget, két gatyát, ezek is egészen újak.

Nevezett szökött cseléd oly felhívással köröztetik, miszerint feltalálhatása esetében azonnal elfogadandó, s őrizet alatt a nyíri járás III-dik kerület szolgabírójához leszen kísérendő.

Kelt Nagy-Károlyban nov. 4. 1865.

4306/1865

A nyíri járás 2-dik kerület szolgabírójának f. hó 2-án 858. sz. a. kelt jelentése szerint Szamoszeg község határán két db ló, melyek egyike 3 éves fekete kancza, görbe hátú, ennek nyakán harapás helye látható, másika pedig 5 éves fekete mocskos orru, kancza, homlokán fehér folttal, bitangságban találtatott.

Mi is azon megjegyzéssel tétetik ezenel közhirre, miként a lehető tulajdonos a kérdéses lovakhozi tulajdoni jogát említett járás szolgabírája előtt, annyival inkább, mielőbb beigazolni el ne mulassza, mint-hogy különben nem jelentkezés esetére azok f. évi december 22-én Máté-Szalkán nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Szatmár 1865. évi nov. 4.

4308/1865

A nagybányai járás 3 dik kerület szolgabírójának f. évi oct. 31-én 728. sz. a. kelt jelentése szerint, f. évi october 26-án Vánfalu község határán 3 db ló, melyek egyike négy éves herélt 13 markos, homlokán csillag forma jeggyel, másika sötét szürke, négy éves herélt 13 markos, hátán nyereg törés okozta fehér pettyek, homlokán pedig szinte csillag forma jegyek láthatók, végre a 3-ik 6 éves, piros kancza, 13 markos, ennek hátán szinte nyereg törés okozta fehér pettyek láthatók, ez utóbbi

piros szőrtű, fél éves esődör csikójával bitangságban találtatott.

Mi is oly megjegyzéssel tétetik ezenel közhirre, miként a lehető tulajdonos a kérdéses lovakhozi tulajdoni jogát említett járás szolgabírája előtt annyival inkább, mielőbb beigazolni el ne mulassza, mint-hogy különben nem jelentkezés esetére azok f. évi december hó 1-én nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Szatmár 1865. nov. 4.

4417/1865

A szamosközi járás főszolgabírójának f. hó 1-én 849. sz. a. kelt jelentése szerint Csegöld község határán f. évi oct. 27-én egy fél szemű szürke herélt ló bitangságban találtatott.

Mi is azon megjegyzéssel tétetik ezenel közhirre, miként a lehető tulajdonos a kérdéses lóhozi tulajdoni jogát említett járás főszolgabírája előtt annyival inkább, mielőbb beigazolni el ne mulassza, mint-hogy különben nem jelentkezés esetére az jövő 1866-ik évi januar 2-án F. Gyarmaton nyilvános árverés útján el fog adatni.

Szatmár, 1865. nov. 9 én.

4418/1865

Tolvajági bűnrészességgel vádolt Horváth Sándor gulyás-bojtár, jelenlegi tartózkodási helye a nyíri járás főszolgabírójának folyó hó 4-ről 121. B. sz. a. kelt jelentése szerint, mind ez ideig kipuhatható nem levén; ugyan azért említett személy leírásának % alatti melléklése mellett, felhivatnak az illető szolgabíró urak, miként őt, járásuk területén nyomoztatván; feltalálás esetére fentemlített főszolgabíróhoz kísértessék.

Szatmár, 1865. évi nov. hó 8-án.

./.

Horváth Sándor személy leírása.

Termete közepszerű; haja szőke; szeme világos kék; orra rendes; arcza széles; életkora 22 év; születési helye Atsád; vallása rom. kath. Beszél magyarul s kissé oroszul.

TESTVÉRI SZÓ

Szatmár-Németi város választó polgárhoz.

Az alkotmányosság hazájában, Angliában, a legtiszteltebb hazafiak nem szégyenlik, sőt dicsőségnak tartják: ha a választóknak csak kis töredéke tiszteli is meg bizodalmaival.

Nálunk sem tartható hibának, ha a választók bizalma nem egy személyben szpontosul, csak a jelöltek a képesség és tör-

hetlen hazafiság mérlegébe beilleszthetők legyenek.

Valamint az sem tartható hibának; ha egy jelöltnek — érdemeit akár nyomtatványokban, akár népesebb összejöveteleket tartva, előszavakban ismertette — részére az értelmes, de a haza ügyeivel nagy részben csak is ily kiváló esetekben foglalkozó választók többségét megakarjuk nyerni, hiszen ez uton csak a nemes ösztönt keltjük fel a keblekben.

Hanem az igen is bűn, ha az erkölcsiség súlyosára vezető aljas vesztegetésekkel, vagy egy becsületes ellenjelölthe kiméletlenül szórt rágalomokkal akarunk valakinek többséget szerezni.

Valamint bűn az is, ha a tiszteletrémelt jelöltek — sőt ha talán sikerülend a szavazók többségét megnyerni — a honatyák sorába oly egyéniséget akarunk fel és beléptetni, kinek multja nem biztosítja a jövőt.

Önöknek, Szatmár-Németi választó polgártársak, négy jelöltjük van.

Az önök által megválasztandó egyén nem csak önöknek, de az egész nemzetnek lesz képviselője.

Innen magyarítható meg, miért kíséri a hazában előforduló követválasztási mozgalmakat mindenki éber figyelemmel.

Ennek tulajdonítsák önök is, hogy hozzájuk testvéri szavamat intézem.

Nagy hazánkfia Deák Ferencznek ama szavait: „az új választások alkalmul szolgálnak a nemzetnek, hogy a választás által nyilatkozzék, helyesli e, vagy kárhoztatja, volt képviselőjének elveit és eljárását? Helyeslés esetében az előbbieket választja, vagy választ más egyéneket, de ugyan olyan elvüeket. Kárhoztatás esetében pedig más elvüekre megy át a többség bizalma.“ egy igaz honfinak sem szabad szem elől téveszteni.

Most már az az 1-ső kérdés: helyeslik e önök avagy kárhoztatják 61-diki képviselőjök elveit, és eljárását? ha helyeslik, mit nem akarok kétségbe vonni, mert akkor önök hazafiságát vonván kétségbe; önként következik a 2-ik kérdés: t. i. hogy a többi jelöltek ugyan olyan hazafias elvüek-e? Ezt vizsgálják meg önök jól.

Minden választó, bíró is egyszemélyben; mennyiben egy szavazatával a haza ügyét vagy győzelemre segíti, vagy megbuktatja.

A bírónak pedig félre téve atyafiságot, barátságot, gyűlölséget, vagy bár mi nemü adományt: részrehajlás nélkül kell ítélni.

Ha így ítélnek önök, mit ismét nem akarok kétségbe vonni, őrizkedjenek egy olyan ember megválasztásától: ki a Bach rendszer alatt hazája, és protestans ember és egyházmegyei tanácsbíró létére a magyar

protestans egyház alkotmányának megbuktatására, egész készséggel felajánlotta magát.

Mely hazafiatlan bűnös tettéért 1860-ik évben erkölcsi halált mondott azon ember fejére Szatmár megye közönsége — kitörülvéen nevét az 1848-dik évben választott megyei bizottmányi tagok névsorából.

Ne higyjék önök, hogy a nyomor teljes négy év alatt ezen aljas bűn el lett felejtve. A megye levéltárában az utókor is fél fogja találni, hogy büntették az elődök a haza ellen elkövetett bűnt.

Ne higyjék önök, hogy a haza előtt ne pirulna az egész magyar protestans egyház, hogy ezen ember ma azon diszes egyházi és iskola gondnoki méltósággal büszkélkedik — melyek hajdan a Szatmár városi egyház, a nemzet köztiszteletében ma is élő id. báró Vay Miklóst tisztelte meg.

Ma, mikor a képviselő utasítás nélkül, saját jó vagy rossz akaratát követve, hasznót vagy kárt tehet a hazának — ma mikor a képviselő vissza nem hívható; s egy rossz akaratú képviselő — szavazzanak bár részére a választók bizalmatlanságot — bizonyosan el nem hagyja kényelmesnek talált állását; valyon találhatnák-e a választók bár mily virágos szavakkal elmondott politikai hitvallásába biztosítékot egy oly embernek, ki már egyszer hazájának és egyházának éltető erét törekedeti felmetszeni.

Ugyan gondolják meg t. választó polgárok, hogy foglalhatna helyet a honatyák között — kik a szabad államban szabad egyházat ohajtanak — egy magát ily oldalról ismertett egyén?

Ugyan gondolják meg, milyen ítélet mondana a közvélemény, egy ilyen embernek választói felől?

Gondolják meg, hogy a szerencsen — ha mindig mosdik sem lesz feje, sőt az egész világot magához hasonló feketének szeretné látni.

Szatmár, nov. 16-án, 1865.

Egy megyei testvérpolgártársuk.

NÉHÁNY SZÓ

Az alólirt ellen intézett rossz akarat rágalmaira.

Értésemre esvén, miként bizonyos uri emberek, oly czélből, hogy a megkezdett követválasztási mozgalmaknál részökre előnyt szerezhessenek; nem átalják személyemet azon alacsony rágalommal illetni, mintha én vallásom iránt hűtlenséget követtem volna el, s ennek alapjául, a Kis-Naményban tartott egyházmegyei gyűléseire hivatalos küldetésemet szándékoznak felhasználni. Czélszerűnek vélem azért, nem csak magam igazolása tekintetéből, hanem azért is, hogy a rágalmazókat megsemmisíthessem, s álarozukat levonhassam, az egész ügy állását őszintén, úgy mint az történt, a közönség előtt felmutatni.

Előre kell bocsátanom, miként a kaján rágalom, gyakran törekszik bűnné bélyegezni a legszentebb jóakaratot, és valóban nincs ember a világon, ki e részben magát kellőleg óvhassa és biztosíthassa.

Mindnyájan tudjuk azt is, hogy, mérget szedve távoznak az ocsmány pókok a virágról, melyről a munkás méhek mézet szednek, és hordoznak el magokkal.

Egyik elementumunk a tűz, társadalmi műteteinknél, kiszámíthatatlan szolgálatot tesz a gondos kezek között, midőn a gyújtogató kezében, átka az emberiségnek.

Ezeknek előrebocsátása után, feltárom azokat, mik történtek. Törjön felettem pálcát az, ki eljárásomban rossz akaratot, vagy bűnt, hisz, és talál, s dobjon követ reám az, ki soha nem tévedett.

Már 1859-ben a szatmári egyházmegye esperese, midőn az egyházmegyei gyűlések

tartását a megyei hatóságnak bejelentette; három egyént jelelt ki kérvényében, fejedelmi biztosul közülök küldendőt kérvényezvén. A kijelölt urak id. M. P., Gy. K. urak valának, és csekély személyem.

A megyei hatóság e köteleesség teljesítésére személyemmel rendelkezett.

Mély fájdalmat okozott ugyan lelkenek, egyházi önkormányzatunkat megsemmisíteni szándékozó minden intézkedése az akkori kormány, azonban akadályozni nem állván hatalmamban, azon határozott jó akarattal engedelmeskedtem a kiküldetésnek, hogy személyemben hitrokonim egyházmegyei kormányzó testülete, rokonérzelmű hivatalos küldöttel találkozzand.

Igy voltam néhányszor kirendelve fejedelmi biztosul, egyházmegyei gyűléseinkre.

Nem követelhetem senkitől, hogy eljárásom tisztaságára vonatkozó indokomat, kétségkivülnek ismerje el. Annyit azonban a szerénység megsértése nélkül van jogom kiemelni, hogy bár a jelenlétemben történt tanácskozmányoknál, fordultak elő esetek, midőn a méltatlanságok által kifárasztott türelem, kifejezéseiben túl törte határait, mindazonáltal egy egyeztettem hivatalos küldetésemet, vallásos köteleességemmel, hogy eljárásom, kellemetlen nyomokat, senki személyére nézve, maga után soha nem hagyott.

Hivatalos küldetésem nem feleltette velem a vallás iránti köteleességemet, s azon vádat, hogy valamikor eljárásom folytán, hitsorsosaim közül bár kinek is valami kellemetlenséget szereztem volna, senki sem emelheti ellenem.

Azonban még itt nem értük végit mindennek.

A patens rendeleteinek magukat átengedni nem akaró egyházi kormányzó testületeknek nem lévén megengedve, hogy tanácskozni egybegyűljenek, a megyei főnök által K.-Naményba küldtettem, hogy a szatmári egyházmegye gyűlésének megtartása ellen szóval tiltakozzam, semmi másra ezenkívül nem bízattam meg.

Kérést intéztem a megyei főnök urhoz, lenne szives engem e köteleesség alól felmenteni, igen sok fontos okaimhoz még azt is felemlítvén, hogy én megyei hivatalnok nem vagyok.

Kérésem eredményhez nem juttatván, nem volt más teendőm, mint vagy lemondani hivatalomról, vagy engedelmeskedni.

Lemondani oly időben, midőn már minden közel állt a bomláshoz, nem lett volna férőhely illő.

Engedelmeskednem kelle tehát, és miként jártam el?

Midőn mint kiküldött fejedelmi biztos, a gyűlés megtartása elleni tiltakozást beveztettem, mert ennél többre nem is bíztattam meg, s a gyűlés, a tiltakozás után is nyilvánítottatta tanácskozási szándékát, nyilvánítottam én is, miként mint fejedelmi biztos, küldetésem bevégezvén, mint protestans nézetekben én is osztozom.

Hogy jobban gyűlölték a fejedelmi biztos, mint szerették a jó indulatu hitrokont, a következtetés megmutatta.

Hogy az irántam felzaklatott szenvedélyek, emberi gyarlóságot árultak el, azt kétségbe vonni nem lehet. Főleg, midőn ez ügy körüli több rendű intézkedéseim, melyekkel e helyen dicsekedni nem szándékom, engemet kedvezőbb véleményre is jogosíthatottak.

Azonban e történt eljárást illetőleg, — a reakciónak meg volt alapja az actióban, — s az, — ebben kereshette mentségét.

Itt tehát, az egyházi kormányzó testületek tulszigora, személyemben azokat torolta meg, kikhez közelednie nem volt hatalmokban, s ez — az akkori viszonyok közt megbocsátható, — hiszen ők is emberek valának mindannyian.

Annyi elégtételt nyertem már azóta, hogy az akkori tényezők közül sokan ismerték el a méltatlanságot. Sőt városunkban egyházi gondnokságra parancsolt velem a közbizodalom, s ez által talán hinnem szabad, hogy a rossz akarat, megszegyenítve kapja válaszat azoktól, kiknél rágalmaival, hatásra számított.

Nyiltan kell kimondanom azonban, hogy ily alacsony eszközök felhasználása, rossz akaratnál egyebet nem árulhat el.

Ha elleneim ennyivel képesek csak, rágalmi vágyuknak kifejezést szerezni, úgy jobban van okok nálamnál magokat szégyenelni.

A lefolyt nehéz időkben, sok oldalú nehézségek által utjában annak, kitől helyzete szolgálatot követelt.

Ha mindenki át tekintené naplóját, át fogná látni azt is, hogy a mások személye iránti figyelem által, önszemélyéhez lenne kiméletlen.

Példákat idézhetnék többeket, azonban legyen elég röviden egy pár.

Ki hihetné egy hivatalnokról, hogy örömmel zaklatta volna azon szegény honvédeket, kik ellen a szigor felhasználtatott?

Ki hinné, hogy egy hatósági jegyzőkönyv megsemmisítését eszközölni valakinek kedves köteleesség lett volna? pedig ilyenmü hivatalos eljárásnak maradtak itt ott nyomai.

Én úgy vélem, hogy senki magát azért kitünőbbé nem fogja tehetni, ha másokat kisebbit és rágalmaz. Sőt arról vagyok meggyőződve, hogy ki magában szembetűnő hiányokat nem érez, nincs szüksége másoktól levonni igyekezni, azért, hogy azokkal egyenlőknek tűnhessék fel. A valódi érdem elismerésre számítani, mindenkor jogosítva van.

Óvakodjunk hát másokat becsületében bántalmazni, mert különben igen könnyen a magunkét játszhatnánk el.

Szolgáljanak rövid soraim feleletül azoknak, kik által erre főlhiva vagyok, s ismerjék el egyszersmind az irás szavaival azon igazságát, „ne ítélj, nem ítélte-
tel.”

Szatmárt, november 18. 1865.

Boros Bálint.

MÉG EGY PÁR SZÓ

Nemes szab. kir. Szatmár-Németi város Polgáraihoz 1865. nov. 6-ról intézett, — „Egy pár szavára” — Tamássi László urnak.

Nem hiszszük, hogy lenne valaki e város Polgárai között, — az „Egy pár szó” szerzőjét ismervén, — ki tőlünk követelné, hogy felszólamlását, érdemleges válaszra érdemesítsük.

Ez által szerző megtszítettnek fogná magát érezhetni. Ezt tenni tőlünk megfelelkezés lenne.

Mellözve tehát a személyünkre vonatkozó jellemzések czáfolatát, csak annyit jegyzünk meg.

Vannak emberek, kiknek dicséretük nem hizelgő, — moeskolódásuk nem megalázó.

De nem kell érdemleges czáfolatba bocsátkoznunk azértsem, mert a szerző maga emeli ki: — „A rábeszéléseket, tanácslásokat, ha azok ismert tisztá jellemtől nem jönnek vessük meg.”

A fent kiemelt indokok tehát az érdemleges czáfolat köteleessége alól bennünket felmentvén, — csak annyit jegyzünk meg:

Mi pályázó társainkat bántalmazni, vagy rágalmazni, vagy azok kisebbitése által érdünköt emelni igyekezni, soha nem tűztük célul magunknak. E mivelet nézetünk szerint nem lehet sajátja a valódi hazafüi jellemnek.

Kik ily szolgálatot elfogadnak, megengednek, vagy megtérnek, és vissza nem utasítanak, — nem bírnak tiszta fogalommal saját érdekeik iránt.

Mert minden ember jellemének vannak „Fény- és Árnyképei”, s a példabeszéd „Ma nékem, holnap neked” mindenikére könnyen alkalmazható.

Szatmár 1865. november 20.

Boros Bálint m. k.

Madarasi János m. k.

Még egyet ezenkívül.

Rosz akaróm azt koholták róllam, — mintha én a szavazók összeírásánál, bizonyos egyének beiratása végett, — befolyást gyakoroltam volna. E hirt mint rágalmat komolyan visszautasítom. — Kinyilatkoztatom egyszersmind, hogy valamint a szavazati jog élvezetére seuki személyeért cselekvőleg fel nem léptem, úgy eltávolítására sem fogok működni, — elvem ugyan, — hogy ki velem együtt viseli a terheket, megosztom vele a jogokat is; mindazonáltal hiszem, hogy a központi bizottmány, működéseiben a törvény határait, minden beavatkozások nélkül is ismerni fogja.

Szatmár 1865. november 20.

Boros Bálint.

BOROS BÁLINT.

Szatmár városi követjelölt beszéde választóihoz, 1865. évi nov. 1-én.

Önök uraim szívesek valának engem követjelöltökül baráti körükbe a végett hívni meg, hogy politikai elveimet nyilvánítsam.

Nagybecsű felhívásukhoz méltó őszinteséggel nyilatkozom röviden:

Bár helyzetünkben, hol választó közönségünk által mindnyájan ismertünk, — kik előtt életünk nyitott könyv, — kikkel majdnem családi életet élünk; feleslegnek tartom másolatban mutatni fel a képet, melynek eredetije közönségünk által ismertetik. Bár felfogásom szerint, ilyenmü fellépések, könnyen viselhetik színeit a tüntetni akarásnak, — vagy könnyen gyanut gerjeszthetnek az iránt, — hogy az eredeti alakon, — hol az t. i. tetszésével nem találkoznék a közönségnek, — mesterkéltnél művészettel vágyánk vonzóbb változást idézni elő: mindazonáltal ne hogy a hallgatás vagy mulasztás, — a helyett, hogy a szerénység rovására számíthatnák fel, — anyagot szolgáltatasson az ilyenmü választási mozgalmaknál gyakran sokak által felhasználni szokott gyanúsításokra, — készséggel engedek a felhívásnak.

Emlékbe kell hoznom azonban azt is, hogy az ilyenmü politikai bevallásoknál, — ha a mondottak iránt, a jelölt szilárdnak ismert jelleme nem nyújt biztosítékot, — szép szavak maradhatnak az elmondottak, — melyek tetszésben részesülhetnek a nélkül, — hogy eredményben áldásos sikert hozhatnának. Hol azonban kétségkívül a jóakarát, — czifra czég nélkül is számíthat méltánylatra azoknál kik annak értékét valódiilag ismerik.

Mellőzöm azonban mindezeket, — s átterek magára a dologra érdemileg.

Derék hazánkfia, Csengery Antal, — választói egyikéhez intézett levelében azt írja: „Semmi nem könnyebb, mint nagy szavakat, szépen hangzó frazisokat irni és mondani, — és nem tartani meg. Én utálok a nagy ígéretek, nem szeretem a nagy frazisokat. Viszonyaink közt a nagy ígéretek, — ámitás, — s a nagy szavak csak a tehetlenség vergődése.” És derék honfitársunknak valóban igaza van.

Óltsónak tartom én is az ígéretekben, — óltsónak a szavakbani hazafiságot, — óltsó-

nak ugyanazokban a szabadelvűséget. — A nagy szavakban mindég sok a költészet, — pedig amazoknál, több szolgálatot tesz a valódiság.

Az általam emlékébe hozottakból, megfog győződhetni mindenki, — hogy én a nagyszavak barátja, — a nagy ígéretek embere nem vagyok.

Teszek, — cselekszem, — munkálkodom, — azon körben, mely előttem nyitva áll, — s ha csekély munkámtól lankadtan távozom, nyugodtan pihenek inkább, mint magamat ismét szavakban fárasztom.

Nincs vágyam feltűnni, — s legőszintébb ohajtásom, — hogy olyanak ismeressem, minő vagyok valójában. Szívemhez legközelebb áll minden, természeti egyszerűségében. Nem vagyok barátja annak mi nem eredeti.

Azért is, midőn ma e helyen, politikai programom nyilvánítására szót emelek, — nem kívánok kitérni utamból. Nem térek által, még jogtörténelmünk kiemelésére sem, — bár ennek kitárt források, érdekes idézéseket nyújtanának rendelkezésemre, kik érdeklik magukat ezek által, az eredetiből könnyen merithetnek. Sietek egyszerűen közeledni céloimhoz, hova megindultam, — még pedig, midőn terjedt részletezések által önök figyelmét fárasztanám, — nyilatkozatomban szoritkozom csak, a főalapelvekre.

Nézetem szerint uraim, midőn minden inog, mozog és hullámszik körülöttünk, — meg kell maradnunk a sziklán, mely rendületlenül áll, — s e szikla a **törvényesség**.

E szilárd alapon, őszinte kiegyenlítést óhajtok a koronával. Őszinte kiegyenlítést a testvér országokkal. Őszinte kiegyenlítést az örökös tartományokkal; úgy azonban, hogy a kiegyenlítés által, a **pragmatica sanctio**, — és az 1790. X. t. cz. által biztosított nemzeti önállásunk és függetlenségünk veszélyeztetve ne legyen.

Kívánom a sajnos viszonyok által tőlünk elszakasztott, de jogosan hozzánk tartozó Erdélyt, — a királyhágon tuli Magyarországot, — visszaölelni.

Ohajtom, hogy az országban létező különböző nemzetiségek egyenjogusittassanak azon határokon, melyeken belől, a hazai állami és területi egysége nem veszélyeztetik.

Kiegyenlítést ohajtok a vallások között, — és pedig a teljes vallásszabadság alapján, — az egyházi önkormányzat megőrzése mellett.

Ohajtom hogy a kormány felelősség a megyei, városi és községi önkormányzat rendszerét el ne törpítse.

Ohajtok oly törvényeket, melyek a törvény előtti egyenlőséget biztosítsák, — a népnevelést előmozdítsák, — hazánkat mivelttségben és gazdagságban minél inkább emeljék.

Ohajtom hogy virágozzék, a mi nemzeti életünkre oly fontos ipar és kereskedelmi szabadság, s az ezeket lenyitgató viszonyok háritassanak el, — hogy édes hazánk a világforgalomba emeltessék.

Kívánom végre, az anyagi helyzetet nyomó és zsibbasztó adóviszonyok könnyítését.

Nem lehet megfelejtkezmem arról sem, hogy a birodalomnak, melyhez szerződéses, és európai állásunknál fogva, a mi sorsunk is kötve van, — s melynek nagy hatalmi állása és tekintélye nekünk is érdekünkben áll, — már az 1848. III. t. cz., 13. §. szerint is vannak közös ügyei. Ilyenek például az udvartartás, — a diplomacia — a hadsereg legfőbb vezénylete, — a kereskedelmi és vám-politica, — ilyenmü vált az államot terhelő adósságok kérdése. Ezen közös ügyek feletti intézkedéseket, — a jog- és egyenjogúság alapján ohajtom, — úgy azonban, hogy Magyarország befolyása kellőleg biztosítva maradjon.

Átalában hazánkra nézve, legtöbb biztosítékot keresek és találok azon alapelvekben, melyeket nagy hazánkfia Deák Ferencz hazafiúi bölcsessége kijelelt.

E nagy férfiu nézeteiben keresem biztosítékát nemzeti függetlenségünknek, — ezekben látom alapját, birodalmi állásunkból eredő viszonyaink, jövőre czélszerű elrendezésének, — s midőn parányiságom érzetében, — e nagy férfiu követésében — honfiai kötelességet vélek teljesíteni; ohajtom, hogy Isten nagy hazánkfiaát Deák Ferenczet sokáig éltesse.

A röviden elmondottak jellemzik alapelveimet. Kik osztoznak abban, — s hiszik, — hogy hiven megőrzendő nyilatkozatom érvényesítésére bizalommal fordulhatnak hozzám, — készséggel fogadom azokat. Kiket azonban elvekben nem képviselhetnék vagy rokonszenyben nem bírhatnék, forduljanak azokhoz, kik hozzájuk méltóbbak.

Mindenesetre tisztelettel kérem azt, hogy a legszebb, a legszentebb polgári joggyakorlatnál, — a választásnál, — az ellenvélemény minden részről tiszteletben tartassék.

Végre befejezem nyilatkozatom, berekesztem ohajtásom azzal, — adjon Isten bölcs megoldást a nemzet jóakarátának, hogy ezek által nagygyá és boldoggá legyen a magyar.

VÁLASZ A „MEGJEGYZÉSRE.”

Szatmári S. ur által tett észrevételre.

A „Tárogató” 46-ik számában Heletya György követjelölt választói képességére tett „megjegyzésre” Szatmári S. ur által tett észrevételeket a t. cz. olvasó közönség átolvasván, azonnal meggyőződhetik arról, miként oly egyén fogott tollat Heletya György ur védelmére, ki az 1848-ik évi V. törv. czikk 2-ik §. a, b, c és d, pontjait sem figyelemmel át nem olvasta, sem nem tanulmányozta, mert azokban egy árva betűvel sincsen megemlítve, hogy a tisztviselő egyedül e minőségénél fogva követválasztó képes volna, s így midőn Sz. S. ur csak e szempontból védelmezte Heletya György követjelölt urat, épen az ellenkezőt bizonyította be, azt t. i. hogy H. Gy. ur követválasztói képességgel nem bír; mert ha a Szatmár városi t. cz. összeíró küldöttség H. Gy. urat választóképesnek nyilvánította is, mind az által azért őt a törvény világos rendelkezése alól fel nem mentette, s így még e képességét reclamatio folytán megvizsgálhatná a központi bizottmány, és az országgyűlési igazoló bizottmányok (ha t. i. H. Gy. ur a krassói választói kerületből követnek megválasztatnék?) a hol pedig hazánk törvényeihez szigoruan ragaszkodnak; magam ugyan tisztelője vagyok H. Gy. ur személyének, de nem egészen elveinek is, s mint embert sajnálom, hogy csak oly védelmezőre talált, mint Sz. S. ur, ki nem tud közvetítőket találni fel arra, hogy H. Gy. ur választó képességgel bírjon; sokkal jobb lett volna, ha a czikkében elszórt pizkolódásai helyett Sz. S. ur átíratott volna H. Gy. urra valami telket, ha ugyan ő maga bír olyannal; ez leendett H. Gy. ur választó-képessége mellett a legjobb és egyedüli argumentum.

Én ugyan a „Tárogató” 45-ik számában megjelent szerény megjegyzést nem irtam, de a mennyiben azon megjegyzés szerzőjének a t. cz. közönség egy része s maga védelmező ur is H. Gy. ur informálása folytán engem gondol, kényteem vagyok kinyilatkoztatni, hogy az Np. B. által tett szerény megjegyzést én is tökéletesen osztom, a mennyiben az hazánk alkotmányos törvényeire van fektetve, s azokat tiszteletben kívánja tartani; magam is

mint az alkotmányos szabadság, testvériség és egyenlőség hiva, mint a különféle nemzetiségek egyenjoguságát ohajtó, a magyar nyelv mint Magyarország diplomatikai nyelve elismerése mellett szorosán ragaszkodom az 1848-ik V-ik t. cz. 2-ik §-ban megírt követváltásztói köllékekhez. Ki ezekkel nem bír csupán elnézésből, vagy nemzetiségi tekintetből választói képességgel senki által fel nem ruházthatatik.

Vannak a román nemzetnek jeles és jó hazafiai, kik a magyar s más nemzetiségek előtt elismerést vívtak ki maguknak, és kiket nem egyedül hét lelkész, és hat tanító hívott fel követjelöltségre, mint H. Gy. urat, és még is minden viszketegség nélkül visszavonulva várnak; bizva a magyar nemzet testvériségében, s viszuemlékezve Virgil, romai történész ama mondatára: „Et facere et pati fortia Romanum est.”

Itt helyén látom azt is megemlíteni, miszerint azon lelkész urak, kik H. Gy. urat követjelöltnak meghívták, mindent elkövettek, hogy H. Gy. ur megválasztassék, azonban miután a nagyobb párt, egy részről azért, mert nem ösmertek, más részről pedig azért, mert a hívatott t. cikkben megírt köllékeket nélkülözötte, megválasztani nem akarta, s most sem akarja, most már mint hallom, Román Sándor, pesti egyetemi tanár urat s a „Concordia” szerkesztőjét hívták meg egyhangulag.

Végre ha e szerényen elmondott és hazánk törvényeire fektetett válasszal Sz. S. ur meg nem elégednék, majd a „megjegyzés” írója Np. B. meg fog felelni önmagáért.

Szatmárt nov. hó 19-én 1865

Gyöngyi Borbola János,
köz, és váltó ügyvéd.

Sárköz, nov. 18. 1865.

Az aranyos-megyesi választókerület részéről f. hó 6-ikán Avasujvárosban tartott értekezletből kinevezett küldöttség ma tisztelt báró Vécsey József ur ő méltóságánál a végett, hogy őt ezen kerületből a képviselőség élválalására felhívja.

Már Avasujvárosban ki volt mondva elvtől, hogy ezen küldöttséghez csatlakozhatik mindenki, a ki a képviselő választásra nézve a küldöttség elveit osztja, s akaratan azzal egyezik. — Ennek következtében — a gör. cath. papságot kivéve — az egész román értelmiség, két, három, kétséges nézeti egyéniséget kivéve, az egész magyar értelmiség, és a kerület majd valamenyi községeiből a választó polgárok — küldötteik által csatlakoztak. Az ekkint összesereglett tisztelgők száma körülbelöl 500-ra tehető, a kik a sárközi piaczon egyesülvén, ünnepies szinten, és a legszebb rendben, részint új, részint még a 61-iki zászlók lobogtatása mellett a kastély udvarára vonultak, hol őket, a keresett és mélyen tisztelt követjelölt báró ur, szemeiben ragyogó szívességgel fogadta.

Megzendült az „éljen”, s az ég maga is mosolygott az örömtől dagadó kebellet éljenző sokaságra. — A szünni nem akaró éljenzesek elcsendesültével, t. Boros Pál ur, — közbizalom folytán — igen szabatos és velős beszédben üdvözölvén a bárót, mint ezen kerületnek 1861-ben köz, és osztatlan bizodalommal elválasztott képviselőjét, miután a kerület legnagyobb részének bizodalma azóta sem változott, sőt 61-iki magatartása által még inkább erősbült, az ujjvárosi értekezletnek, hasonlíthatatlanul kimondott határozatához képest, felkérte a nemes bárót, hogy ezen kerületnek képviselőt sziveskedjék ezuttal is elfogadni, kijelentvén egyszersmind azt, hogy ezen kerület reméli, miszerint a ms. báró a haza elidegeníthetetlen szent jogainak védelmében a

61-iki utolsó feliratban kimondott elvekhez most is hiven fog ragaszkodni.

Ezen mindnyájunk érzelmeit hiven tolmácsoló beszédet a nagyszámu gyülekezetnek viharos éljenzései követték, melyek végre elnémulván, a nemes báró szelid, nyájas és mindenkit megnyerő hangon előadta, miszerint ha 61-ben kedvesen vette képviselőségre való megválasztása általi megtiszteltetését, most kétszeresen kedvesen fogadja el kerületünk képviselőtélre való felhívásunkat, mert ezáltal igazolva látja 61-iki eljárását, s meggyőződve van arról, hogy akkori elvei és nézetei ezen választókerület polgárainak elveivel ugyanazok valának.

Elmondá, hogy ha aggodalom volt a honfi kebelében 61-ben most még nagyobb mérvű aggodalom lakhatja azt, mert a seb, mely akkor fájt, nemesak nem gyógyult azóta, sőt mint veszélyes kór, természeténél fogva nagyobbult.

Elmondá, hogy saját belügyeink és törvénykezésünk rendezésén kívül, a közös fejedelem személyében egy, de alaptörvényeink értelmében két testű — s csakis egy közös uralkodó személyében egyesített birodalom közös érdekeinek szabályozása és megoldása, ezen koronázó orsz. gyűlésnek legfőbb teendői közé tartozik, s erre vonatkozólag egész Európa szeme várakozva tekint felénk, — de kényes természeténél fogva ezen kérdésnek megoldása a legnehezebb feladat. — Ő egyébiránt úgy gondolkozik, hogy ezen kérdést csakis a practica Sanctio, és az 1848-iki törvények s 61-iki országgyűlésen kifejtett elvek szerint lehet törvényesen megoldani, s a magyar országgyűlésnek oda kell hatni, hogy a Magyarországhoz hasonló alkotmányt nyerjen, hogy ezen alapon, az államnak két — külön külön önálló — része mint két szövetséges test, képezhessen egy hatalmas egészet. — Szerinte minden más lépés e nemzetnek — mint ilyennek — végromlását idézhetné elő, s a magyar nemzet bukása a birodalom bukásával lehetne kapcsolatlan; és ő biztosítja választóit arra nézve, hogy soha sem magán, sem politikai életében olyan tényekhez nem fog ragaszkodni, melyek által a nemzetnek elidegeníthetetlen szent jogai, alap törvényei, független önállása és jövődő biztos fenmaradása veszélyeztetve volna.

Végre a nemzet bölcsét, ki iránt ő mindenkor, 61-ben épen úgy mint most hártalan tisztelettel és szent pietással viseltetik, éllette, s beszédét azon ohajtással fejezte be, vajha adná a mindenható, hogy hazánk e nagy fijának mindenkor egyformán ohajtott vágyai, reményei, nézetei és törekvései szerint oldatnának meg a nemzet sorsa felett határozó kérdések.

A hártat nem ismerő lelkesedés viharos éljenzésekben tört ki, s nem volt egyetlen egy arez, a nagyszámu magyar, és ugyanannyi számu román választókból álló gyülekezetben, melyben a tiszta öröm és az őszinte megelégedettség ne tündökölt volna.

Ezekután a több termekben elosztott vendégeket a házi gazdává vált báró, páratlan szívességgel halmozta el, s nem sokára dus teritékű asztalokoz hívta meg; — melyek között a nagyteremben lévő asztalnál szerencsénk volt a tisztelt bárónak édes anyját s angyal szelidségű nejét is láthatni. — A többi melléktermekben is dusan terített asztalok fogadták a megosztott vendég sereget.

Az izletes lakoma alatt, nem hiányoztak a lelkes felköszöntések, melyek között első helyen áll az, mely a báróra, mint bizonyos elválasztandó követre mondatott. Ezután a báró ur emelt poharat Deák Ferenczért, a következett pohár köszöntések Ő exciáját, az anya bárónőt, ki a kerületnek derék követet, s a hazának derék hífiat nevelt, Ő méltóságát a fiatal, kellemes honanyát, a hazát, a tevékeny derék hazafit

Boros Pált, és a választási elnök Szeöke Károly urat éltették.

Az összegyűlt nagyszámu értelmiségen kívül, a községek küldöttei is mind asztaloknál vendégeltettek meg, s valóban e fényes, gazdag és pontos ellátás nemesak mindenkit meglepett, hanem a mélyen tisztelt derék házinők ő nagyméltóságainak leirhatatlan gondoskodásáról tettek fényes tanubizonyságot.

A lakoma után a községek községek küldöttei ismét a kastély udvarára gyűltek, s kedves követjelöljüket vállalkra ragadva hordozták körül szenvedélyesen viharzó éljenzések között; mely alkalommal a nép között, közönséges választó polgárok által üdvözöltetett, még pedig elébb magyar által magyar, azután román által román nyelven.

Délután 4 óraker a tömeg a legszebb rendben, — a lehető legnagyobb megelégedéssel és teljes nyugalommal oszlott szét, a nélkül hogy egyetlen egy illetlen magaviselet homályosította volna el a nap dicsőségét.

Estve 7 óraker a sárközi és sárközujlaki választó polgárok fáklás-menetet rendeztek a mai napon ünnepelet követjelölt tiszteletére, mely alkalommal egy kebelökbeli dicséretes összhangzatos éneklő-kar által ez alkalomra készült dalok után a Szózat is elénekeltetvén, az egy talpraesett szónoklat által felhívott báró röviden, de minden szívet s lelket megnyerő modorban köszönte meg a kedvesen meglepő megtiszteltetést.

Uraim! jegyezzétek meg, hogy — a román papságot kivéve — az egész román intelligencia jelen volt itt; és a közrendű polgároknak több mint felerésze román volt; tehát kerületünkben a nép nem osztja a szakadási törekvéseket!*)

Végül azt jegyzem meg: hogy a hírlapi tudósítások egyegy lapját teszik a történelemnek, nem kell tehát elferdítve írni le az eseményeket, — nem kell ferde irányban vezetni a közvéleményt, mint azt a „Tárogató” 46-dik számában *Vix a nevix* ur tevé az avas-ujvárosi értekezletnek hűtelen rajzával. — De ha már így írt, s nevét elhallgatta, cikke alá competensebb lett ezt írni: **Schu — vix.**

TÓTH JÁNOS.

Nagy-Károly vidékéről,
nov. 14. 1865.

KÖVETVÁLASZTÁSI ELŐMUNKÁLATOK.

Minden jobb érzésű hazafinak sajnálkozni és szívből szomorkodni kell azon a 19-ik századdal épen össze nem férő események felett, melyek a vidéken némely követjelölt kortesei által előidéztenek. Fájdalom, hogy épen azok, kik a szabadság hősei gyanánt akarnak tekintetni, és azt fennhangon hirdetik, épen azok a szabadság ellen vétének, midőn a választó népet a szabad választás jogában megakadályozni, — aljas megvesztegetések és áligéretes s itatás által részökre minden okkal és móddal per fas et nefas megnyerni törekszenek. A Tallérosi Zebulon által tanácsolt itatási szünetelés hártárideje — közeledvén a választás napja — lejárt, és e vidéken az itatás gyászos következményeivel együtt kezdetét vevé. — A nagy-károlyi választókerületben föllépett három követjelölt t. Luby Zsigmond és Zanathy Mihály és Kende Kanut urak között az itatásért ez utolsó érdemel eminentiát: mert mint biztos forrásból tudom Endréden nagyban ittak és verekedtek a Kende-pártiak folyó hó 12-ikén. Ugyanaz nap Mező-Petriben egy 5 csebres hordónak üttetett ki feneke, mely körül azonban csak az italt igen kedvelő egyének, — kik szavazattal

*) követére A.-Ujv. kerület büszke lehet; önmaga és a haza ellen vétne, ha nem a nemes bárót választaná. Szerk.

Jelen számunkhoz egy fél iv melléklet van csatolva.

HIRDETÉSEK.

Közbirtokossági gyűlés Csengerben.

2-3

A csengeri kisebb kir. haszonvételi jogok haszonbérlei által bér-leengedés iránt beadott folyamodványuk elintézése — miután a fenforgó fontos okoknál fogva azt az évi rendes gyűlésig halasztani nem lehet — most már a birtokossági választmány határozatából e f. év december hó 11-dik napjának d. e. 9 órájára a csengeri közbirt. épületbe lévén kitűzve: az akkor s ott leendő megjelenésre a t. cz. csengeri birtokosok oly szives figyelemzetéssel kéretnek fel, miszerint a megjelenők az elmaradók nélkül is érvényesen fognak határozni.

Kelt Csengerben 1865. october 20-án tartott választmányi ülésből.
Szuhányi Lajos, B. felügyelő.

HASZONBÉRI HIRDETÉS.

A n. m. gróf Károlyi Alajos ur ö exjának Erdőd uradalmi tisztartói irodájában, december 5-én 1865. délelőtti 10 órakor az itt elősorolandó k. k. haszonvételek april 24-től 1866. három egymást követő évre nyilvános árverés útján haszonbérbe adatk; mint:

- a. Madarászton: a koresmáltatási jog 5 épülettel 2¹⁴⁷⁶/₁₀₀₀ hold belső telekkel.
- b. Ugyanott: két uradalmi száraz-malom 3 épülettel és 1200¹⁶⁰⁰/₁₆₀₀ hold belsőtelekkel.
- c. Szakaszon: a koresmáltatási jog 2 épülettel és 340¹⁰⁰⁰/₁₀₀₀ hold belsőtelekkel.
- d. T. Terebesen: a koresmáltatási jog 3 épülettel és 1200¹⁰⁰⁰/₁₀₀₀ hold belsőtelekkel, és a községben 2/3 sectio utáni legeltetési joggal.
- e. N. Majthényba: a koresmáltatási jog 3 épülettel és 1854¹⁰⁰⁰/₁₀₀₀ hold belsőtelekkel.
- f. Erdődön: a mérsárszéki épület marha-legelővel vagy a nélkül.

Az árverési feltételek az Erdőd uradalmi tisztartói irodában előre is megtudhatók.

Erdőd, october hó 24-én 1865.

2-3

A TISZTARTÓSÁG.

ELADÓ BIRTOK.

Sárcöz-Ujlak határán egy — 51 holdnyi szántó és 15 hold kaszálóból álló — tagos birtok, lakóházzal és egyéb épületekkel ellátott belső téres udvarokkal együtt, szabadkézből eladó.

Közelebbi értesítést ad Szilágyi Zsigmond ügyvéd Szatmáron, nemes-utcai Nuricsán házbán.

3-3

3633/1865 P.

2-2

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye polgári törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Miskolczi Lajos nyertes felperes javára a néh. Kölesei Adámné hagyatéki tömege ellen 6563 ft. 31 1/2 kr. s járuléka erejéig lefoglalt következő ingóságok, 1-ször a hagyatéki javára ügyvéd Cseresnyés Károly által kiállított 240 pftos adós levél.

2-ször. Több rendű arany ékszerek, aranyóra s diszkard.

3-ször. 32 darab szilvás hordó.

4-ször. A hagyatékhöz tartozó néhai Kölesei Ferencz-féle könyvtár f. hó 24-én d. e. 9 órakor Cseke községben a helyszínen nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett bíróságon elárvereztetni fognak, mire a venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Szatmármegye pteszéke Szatmáron 1865. november 11-én tartott üléséből.

Kovács Géza, t. aljegyző.

236/alp.

2-2

Hirdetés.

Az alább részletenként megnevezett szükségletek folyó november hó 23-án dél előtti 9 órakor Szatmár város alpolgármesteri hivatalában az e végett megbízott küldöttség jelenlétében tartandó nyilvános árlejtésen a legolcsóbban vállalkozóknak ki fognak adni — és pedig 1-ör. Az utcai lámpák photogenneli világítása 1866-ik év január 1-től ugyanazon év december hó 31-ikéig, vagy is egy évre.

2-ör. A városi börtönben lévő, mintegy 40-re menő raboknak, ugyszinte a dolgozó-házban lévő, mintegy 20-ra menő egyéneknek élelmezése 1866-ik év jan. hó 1-től ugyanazon év dec hó 31-ig. — Végre

3-ör. Az összes városi hivatalok részére szükséges gyertya s egyéb iró- s irodai szerek, melyeknek minősége s mennyisége az alpolgármesteri hivatalnál, hivatali órák alatt mindenkor megtekintethők.

A vállalkozni szándékozók a részletes feltételeket, — az alpolgármesteri hivatalba; a hova a zárt ajánlatok is az árlejtésre kitűzött határnap délelőtti 9 órájáig mulhatlanul beadandók — hivatalos órákban megtekintethik.

Kelt Szatmárt 1865. november 6-án.

Sándor János, alpolgármester.

HIRDETMEY.

A kölesei kisebb királyi haszonvételek a f. évi sz.-György naptól egymásután következő évekre, nyilvános árverésen Kölesebe a helyszínen — folyó évi december 7-ikén a legtöbbet ígérőnek ki fognak adni. — Az árverelni kívánók 100 ft. o. é. bantpénzt kötelesek letenni, — a többi feltételeket alírótnál minden időben megtekintethik.

Kelt Köleseben nov. 18-án 1865.

Ószlányi Péter,

közbirtokossági felügyelő.

Nyomatott Kovács Mártonnál Szatmáron 1865.

3803/1865 eln.

2-3

ÁRLEJTÉSI HIRDETÉS.

Szatmár-Németi sz. k. városban az 1866. év folyamában készitendő kövezésekhez szükséges kőanyagok szállítása — még pedig:

25 1/2 köbmértékű öl gyalogjárdának alkalmas lapos kő, —

105 1/2 köbmértékű öl szekéruthoz való patak kő — szállítása válatat után fog eszközöletni.

E czéleből folyó évi november hó 29-én d. e. 10 órakor a főpolgármesteri hivatalnál árlejtés fog tartatni; hol ezen ideig írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak.

Az árlejtési feltételek ugyanott a hivatalos órákban bármikor megnézhetők. Szatmárt 1865. november 8-án.

BÉKESI, polgármester.

3566/1865 P.

2-3

Csöd hirdetmény.

Szatmármegye polgári törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Riskó Antal domahidi lakos ellen önkérelmére a csöd mai napon elrendeltetvén s perügyletül itt helyben lakó ügyvéd Szatmári Pál ur, ideiglenes tömeggondnokul pedig domahidi lakos ifj. Papp György neveztetvén: a hitelezők összejevetelére, s követeléseiknek a szükséges okmányokkal támogatva ezen törvényszék előtt leendő bejelentésére határidőül folyó évi december hó 5. 6. és 7-ik napjai tűzettek ki.

Mi is azon figyelemzetés mellett juttatik köztudomásra, hogy oly követelések, melyek a fent kijelölt határidő alatt bejelenteni elmulasztatának, később figyelembe vétetni nem fognak, és hogy ezen csödügy tárgyalása az 1844: VII. t. cz. 2-ik §-a rendelkezéséhez képest summas uton lesz eszközözendő.

Szatmármegye pteszéke Szatmáron 1865. october 28-án tartott üléséből.

Kovács Lajos, tszéki h. elnök.

Pálffy Gyula, t. aljegyző.

3654/1865.

3-3

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Sánta Imre felperes részére, ennek 68 forintnyi követelése s a törvényes járulékok erejéig Csáth József s neje Uray Veron alperesek ellen, a Zajtá községi 19-ik sz. tjkönyvben A. I. alatt Uray Veron nevére bejegyzett birtokaira, melyek belső telki lakházból, és mintegy 47 cat. hold szántó és kaszáló földekből állanak, s összesen 1867 forint 50 krra becsüllettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi november hó 30-dik, és szükség esetén 1865-ik évi december hó 29-ik napjának d. e. 9 órája a törvényszéki tárgyaló terembe Szatmáron tűzettek ki;

melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alóli törvényszéknél bármikor megtekintethik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adhatának, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszékének 1865. évi october hó 5-dik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

4495/1865

3-3

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Ternyei János felperes részére, ennek 7875 ftnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Kerekes József alperes ellen, ennek az Angyalos községi 37-dik sz. tjkönyvben A. I. alatt, saját és neje Tóth Zsuzsanna nevére bejegyzett birtokaira, melyek az 1. és 25. házszámú belső telekből, és a rajta lévő épületekből — továbbá mintegy 85 cat. holdat tevő külbirtokból állanak, — s összesen 9682 fitra becsüllettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865-ik évi december hó 29-dik, és szükség esetén 1866-dik évi január hó 29-dik napjának d. e. 9 órája a megye törvényszék tárgyaló terembe Szatmárra tűzettek ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alóli törvényszéknél, bármikor megtekintethik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adhatának, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszékének 1865. évi october hó 5-dik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

862

3-3

Hirdetmény.

Nagy-Károly városában az urbéri s arányosítva tagosító per végrehajtással teljesen befejezetett.

Szükségessé vált a föld-adó telexkönyvet újból elkészíttetni.

Az ahoz értők, és a munkálatot felvállalni o hajtók felhivatnak, hogy írásbeli ajánlatukat az iránt, hogy az új telexkönyvet mennyiért szándékoznak elkészíteni, — f. évi november 30-ik napjáig hozzám beadni sziveskedjenek.

A határ kiterjedése 1100 □ ölivel számítva, 21,128 holdat teszen. — Tagos birtokos van 67. Kiknek birtokában van 9114 hold. — A többit a fordulások birják.

Alvállalkozóknak a munkálatot átadni meg nem engedtetik,

N.-Károly october 28. 1865.

Szalay Mihály m. k. polgármester.

Dr. KOCH, kerületi orvos

NÖVÉNY-GZUKORKAI.

A legkiválóbban czélszerű növény- és fű- nedvekkkel gazdagon vegyített alk-részeik által — a mint azt a leghittelesebb bizonyítványok kétségtelemén teszik — köhögés, rekedtség, nehéz nyelés és nyálkásság eseteiben, **enyhítőleg, csillapítólag és jótékonyan** hatván, czélszerűeknek bizonyulnak; s azért folyton és dicséretesen növekedő elismerésben részesülve ott, hol már használtattak, minden haszon-nemű gyártmányok felett **előnyöztetnek. Dr. Kochnak** jegyezett **növény-czukorkái, hosszukás ide csatolt gyárjeggyel** ellátott eredeti skatulyákban 25 és 70 krajczárjával, folyvást **valódi minőségben** kapható Szatmáron: **Weisz János, Nagybányán; Haraesek József, Nagykállóban; Mandel Salamon, Nagykárolyban; Schöberl C. Nyirbátorban; Legányi E. Nyiregyháza; Reich et Pavlovics és M.-Szigeten; Ráth József urnál.**

4-15